

Pravilnik o specijalizacijama i užim specijalizacijama zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika

Pravilnik je objavljen u "Službenom glasniku RS", br. 10/2013, 91/2013, 113/2013, 109/2014, 53/2018, 17/2021, 77/2022, 6/2023 i 93/2023.

I. UVODNA ODREDBA

Član 1.

Ovim pravilnikom propisuju se vrste, trajanje i sadržina specijalizacija i užih specijalizacija, programi obavljanja specijalizacije, odnosno uže specijalizacije, način obavljanja specijalističkog staža i polaganja specijalističkog ispita, sastav i rad ispitnih komisija, način utvrđivanja i povraćaja troškova specijalizacije, odnosno uže specijalizacije, uslovi koje moraju ispunjavati zdravstvene ustanove i privatna praksa, odnosno Agencija za lekove i medicinska sredstva Srbije za obavljanje specijalističkog, odnosno staža iz uže specijalizacije, obrazac indeksa i diplome o stečenom zvanju specijaliste, odnosno užeg specijaliste, kao i postupak priznavanja strane isprave o specijalizaciji, odnosno užoj specijalizaciji.

Ovim pravilnikom utvrđuju se minimalni uslovi specijalističkog usavršavanja doktora medicine, delimično izuzeće od delova programa specijalističkog usavršavanja doktora medicine i minimalni uslovi specijalističkog usavršavanja doktora dentalne medicine.

II. VRSTE I TRAJANJE SPECIJALIZACIJA I UŽIH SPECIJALIZACIJA

1. Vrste i trajanje specijalizacija

Član 2.

Doktori medicine mogu se specijalizovati u sledećim granama medicine, odnosno oblastima zdravstvene zaštite:

- 1) interna medicina;
- 1a) internistička onkologija;
- 2) - **brisana** -
- 3) infektologija;
- 4) pedijatrija;
- 5) neurologija;
- 6) psihijatrija;
- 7) dečja neurologija;
- 8) dečja i adolescentna psihijatrija;
- 9) ginekologija i akušerstvo;
- 10) opšta hirurgija;
- 11) abdominalna hirurgija;
- 12) vaskularna hirurgija;
- 13) grudna hirurgija;
- 14) ortopedska hirurgija i traumatologija;
- 15) dečja hirurgija;
- 16) neurohirurgija
- 17) plastična, rekonstruktivna i estetska hirurgija;
- 18) maksilofacijalna hirurgija;
- 19) urologija;
- 20) kardiohirurgija;
- 21) urgentna medicina;
- 22) anesteziologija, reanimatologija i intenzivna terapija;
- 23) otorinolaringologija;
- 24) oftalmologija;
- 25) dermatovenerologija;
- 26) fizikalna medicina i rehabilitacija;
- 27) opšta medicina;

- 28) medicina rada;
- 29) radiologija;
- 30) radijaciona onkologija;
- 31) nuklearna medicina;
- 32) patologija;
- 33) sudska medicina;
- 34) medicinska mikrobiologija;
- 35) klinička biohemija;
- 36) klinička farmakologija;
- 37) laboratorijska medicina;
- 38) imunologija;
- 38a) javno zdravlje;
- 39) higijena;
- 40) epidemiologija;
- 41) socijalna medicina;
- 42) sportska medicina;
- 43) transfuzijska medicina;
- 44) vazduhoplovna medicina;
- 45) medicinska statistika i informatika;
- 46) palijativna medicina.

Specijalizacije iz stava 1. ovog člana traju od tri do šest godina, i to:

- a) specijalizacije iz tač. 38) i 39)–46) – tri godine;
- b) specijalizacije iz tač. 3)–9) i 22)–37) i 38a) – četiri godine;
- v) specijalizacije iz tač. 1)–2) i 10)–15), 17)–19) i 21) – pet godina;
- g) specijalizacije iz tač. 16) i 20) – šest godina.

Član 3.

Doktori dentalne medicine mogu se specijalizovati u sledećim granama dentalne medicine, odnosno oblastima zdravstvene zaštite:

- 1) preventivna i dečja stomatologija;
- 2) bolesti zuba i endodoncija;
- 3) stomatološka protetika;
- 4) parodontologija i oralna medicina.
- 5) ortopedija vilica;
- 6) oralna hirurgija;
- 7) maksilofacijalna hirurgija;
- 8) medicinska statistika i informatika.

Specijalizacije iz stava 1. ovog člana traju od tri do pet godina, i to:

- a) specijalizacije iz tač. 1)–6) i 8) - tri godine;
- b) specijalizacija iz tačke 7) - pet godina.

Član 4.

Magistri farmacije mogu se specijalizovati u sledećim granama farmacije, odnosno oblastima zdravstvene zaštite:

- 1) klinička farmacija;
- 2) medicinska biohemija;
- 3) toksikološka hemija;
- 4) sanitarna hemija;
- 5) ispitivanje i kontrola lekova;
- 6) farmakoterapija;
- 7) farmaceutska tehnologija;
- 8) kontrola i primena lekovitih biljaka;
- 9) socijalna farmacija;
- 10) medicinska statistika i informatika.

Specijalizacije iz stava 1. ovog člana traju od dve do četiri godine, i to:

- a) specijalizacije iz tač. 7), 8) i 9) - dve godine;
- b) specijalizacije iz tač. 1), 3), 4), 5), 6) i 10) - tri godine;
- v) specijalizacija iz tačka 2) - četiri godine.

Član 5.

Magistri farmacije – medicinski biohemičari i magistri farmacije - medicinski biohemičari mogu se specijalizovati u sledećim granama farmacije, odnosno oblastima zdravstvene zaštite:

- 1) farmakoterapija;
- 2) medicinska biohemija;
- 3) sanitarna hemija;
- 4) toksikološka hemija;
- 5) medicinska statistika i informatika.

Specijalizacije iz stava 1. ovog člana traju od tri do četiri godine, i to:

- a) specijalizacije iz tač. 1), 3), 4) i 5) - tri godine;
- b) specijalizacija iz tačka 2) - četiri godine.

Član 6.

Lica koja obavljaju određene poslove zdravstvene zaštite u zdravstvenoj ustanovi odnosno privatnoj praksi, odnosno lica koja čine tim sa zdravstvenim radnicima u obavljanju zdravstvene delatnosti (zdravstveni saradnici) mogu se, u zavisnosti od završenog fakulteta, odnosno od stečenog visokog obrazovanja, specijalizovati u sledećim oblastima zdravstvene zaštite, i to:

- 1) medicinska psihologija - ako su završili filozofski fakultet (diplomirani psiholog);
 - 2) medicinska fizika - ako su završili prirodno-matematički fakultet smer - fizičke hemije, elektrotehnički fakultet smer diplomirani inženjer elektrotehnike, odnosno fizički fakultet (diplomirani fizičar);
 - 3) toksikološka hemija - ako su završili prirodno-matematički fakultet, odnosno hemijski fakultet (diplomirani hemičar), dipl. fiziko-hemičari, inženjeri tehnologije, inženjeri poljoprivrede i dipl. biolozi;
 - 4) sanitarna hemija - diplomirani hemičari, diplomirani fiziko-hemičari, inženjeri tehnologije i inženjeri poljoprivrede.
- Specijalizacije iz stava 1. ovog člana traju tri godine.

2. Vrste i trajanje užih specijalizacija

Član 7.

(1) Doktori medicine specijalisti mogu se u zavisnosti od specijalnosti, specijalizovati iz sledećih užih specijalističkih grana i oblasti zdravstvene zaštite, i to:

- 1) alergologija i klinička imunologija – ako imaju specijalizaciju iz interne medicine, pedijatrije, dermatovenerologije, otorinolaringologije, infektologije, imunologije i fizikalne medicine i rehabilitacije;
- 2) kardiologija – ako imaju specijalizaciju iz interne medicine, pedijatrije, infektologije, urgentne medicine, opšte medicine i sportske medicine;
- 3) pulmologija – ako imaju specijalizaciju iz interne medicine, pedijatrije;
- 4) endokrinologija – ako imaju specijalizaciju iz interne medicine, internističke onkologije, pedijatrije i ginekologije i akušerstva;
- 5) nefrologija – ako imaju specijalizaciju iz interne medicine, pedijatrije infektologije i opšte medicine;
- 6) reumatologija – ako imaju specijalizaciju iz interne medicine, pedijatrije, fizikalne medicine i rehabilitacije i imunologije;
- 7) gastroenterohepatologija – ako imaju specijalizaciju iz interne medicine, internističke onkologije, pedijatrije i infektologije;
- 8) hematologija – ako imaju specijalizaciju iz interne medicine, transfuziologije, internističke onkologije i pedijatrije;
- 9) gerijatrija – ako imaju specijalizaciju iz interne medicine, opšte medicine infektologije, palijativne medicine i neurologije;
- 10) audiologija – ako imaju specijalizaciju iz otorinolaringologije.
- 11) - **brisana** -
- 12) molekularno biološka i imunohemijska dijagnostika – ako imaju specijalizaciju iz kliničke biohemije, laboratorijske medicine, infektologije, medicinske mikrobiologije i imunologije;
- 13) kliničko bioheimska reumatologija – ako imaju specijalizaciju iz kliničke biohemije, laboratorijske medicine i imunologije;
- 14) laboratorijska dijagnostika u onkologiji – ako imaju specijalizaciju iz kliničke biohemije, laboratorijske medicine i imunologije;
- 15) laboratorijska endokrinologija – ako imaju specijalizaciju iz kliničke biohemije, laboratorijske medicine i imunologije;
- 16) profesionalna toksikologija – ako imaju specijalizaciju iz medicine rada, higijene, interne medicine i kliničke farmakologije;
- 17) klinička toksikologija – ako imaju specijalizaciju iz interne medicine, pedijatrije, kliničke farmakologije, urgentne

medicine, anesteziologije, reanimatologije i intenzivne terapije, medicine rada, psihijatrije, dječje i adolescentne psihijatrije i neurologije

;

18) - **brisana** -

19) radiološka zaštita – ako imaju specijalizaciju iz medicine rada, higijene, epidemiologije, radiologije, nuklearne medicine i radijacione onkologije;

20) fertilitet i sterilitet – ako imaju specijalizaciju iz ginekologije i akušerstva;

21) fonijatrija – ako imaju specijalizaciju iz otorinolaringologije;

22) dermatovenerološka mikologija – ako imaju specijalizaciju iz dermatovenerologije;

23) angiologija – ako imaju specijalizaciju iz interne medicine, neurologije, fizikalne medicine i rehabilitacije, dermatovenerologije, radiologije i specijalizaciju jedne od hirurških grana;

24) medicinska parazitologija i mikologija – ako imaju specijalizaciju iz mikrobiologije sa parazitologijom, medicinske mikrobiologije i infektologije;

25) virusologija – ako imaju specijalizaciju iz medicinske mikrobiologije, mikrobiologije sa parazitologijom i infektologije;

26) bakteriologija – ako imaju specijalizaciju iz medicinske mikrobiologije, mikrobiologije sa parazitologijom i infektologije;

27) dijetoterapija – ako imaju specijalizaciju iz higijene, interne medicine, pedijatrije, medicine sporta i opšte medicine;

28) medicinska ekologija – ako imaju specijalizaciju iz higijene, medicine rada, opšte medicine i kliničke farmakologije;

29) klinička genetika – ako imaju specijalizaciju iz jedne od grana medicine;

30) zdravstveno vaspitanje – ako imaju specijalizaciju iz opšte medicine, sportske medicine, socijalne medicine, higijene i svih preventivnih grana medicine;

31) neonatologija – ako imaju specijalizaciju iz pedijatrije;

32) baromedicina – ako imaju specijalizaciju iz bilo koje grane medicine osim socijalne medicine, higijene i epidemiologije;

33) balneoklimatologija – ako imaju specijalizaciju iz svih internističkih i hirurških grana medicine;

34) klinička transfuziologija – ako imaju specijalizaciju iz transfuzijske medicine;

35) sudska psihijatrija – ako imaju specijalizaciju iz psihijatrije i dječje i adolescentne psihijatrije;

36) bolesti zavisnosti – ako imaju specijalizaciju iz psihijatrije i dječje i adolescentne psihijatrije;

37) perinatologija – ako imaju specijalizaciju iz ginekologije i akušerstva;

38) dječja fizijatrija – ako imaju specijalizaciju iz fizikalne medicine i rehabilitacije;

39) medicinska informatika – ako imaju specijalizaciju iz jedne od grana medicine;

40) klinička neurofiziologija sa epileptologijom – ako imaju specijalizaciju iz dječje i adolescentne psihijatrije, neurologije, dječje neurologije i pedijatrije;

41) klinička farmakologija – farmakoterapija – ako imaju specijalizaciju iz interne medicine, pedijatrije, anesteziologije, reanimatologije i intenzivne terapije, neurologije, psihijatrije, kliničke farmakologije i infektologije;

42) dječja ortopedija i traumatologija – ako imaju specijalizaciju iz dječje hirurgije i ortopedске hirurgije i traumatologije;

43) dječja urologija – ako imaju specijalizaciju iz dječje hirurgije i urologije;

44) endokrina hirurgija – ako imaju specijalizaciju iz opšte hirurgije, abdominalne hirurgije i dječje hirurgije;

45) medicinska citologija – ako imaju specijalizaciju iz patologije;

46) klinička patologija – ako imaju specijalizaciju iz patologije;

47) onkologija – ako imaju specijalizaciju iz ginekologije i akušerstva, interne medicine, nuklearne medicine, neurohirurgije, pedijatrije, neurologije, dermatovenerologije, radiologije, opšte hirurgije, ortopedске hirurgije i traumatologije, plastične, rekonstruktivne i estetske hirurgije, urologije, otorinolaringologije, maksilofacijalne hirurgije, internističke onkologije, grudne hirurgije, oftalmologije, radijacione onkologije i abdominalne hirurgije;

48) medicina bola – ako imaju specijalizaciju iz anesteziologije, reanimatologije i intenzivne terapije, interne medicine, pedijatrije, neurologije, fizikalne medicine i rehabilitacije, opšte medicine, opšte hirurgije, abdominalne hirurgije, vaskularne hirurgije, grudne hirurgije, ortopedске hirurgije i traumatologije, dječje hirurgije, neurohirurgije, plastične, rekonstruktivne i estetske hirurgije, maksilofacijalne hirurgije, urologije, kardiohirurgije, psihijatrije, dječje i adolescentne psihijatrije, kliničke farmakologije i palijativne medicine;

49) neuroradiologija – ako imaju specijalizaciju iz radiologije;

50) interventna radiologija – ako imaju specijalizaciju iz radiologije;

51) digestivna radiologija – ako imaju specijalizaciju iz radiologije;

52) epidemiologija zaraznih bolesti – ako imaju specijalizaciju iz javnog zdravlja, epidemiologije, higijene, socijalne medicine, medicine rada, opšte medicine i infektologije;

53) epidemiologija hroničnih nezaraznih bolesti – ako imaju specijalizaciju iz javnog zdravlja, epidemiologije, higijene, socijalne medicine, medicine rada, opšte medicine i interne medicine;

54) transplantologija sa transfuziologijom – ako imaju specijalizaciju iz interne medicine, pedijatrije, neurologije, opšte hirurgije, abdominalne hirurgije, vaskularne hirurgije, grudne hirurgije, ortopedске hirurgije i traumatologije, dječje hirurgije, plastične, rekonstruktivne i estetske hirurgije, maksilofacijalne hirurgije, urologije, kardiohirurgije, oftalmologije,

anesteziologije, reanimatologije i intenzivne terapije, imunologije, transfuzijske medicine i neurohirurgije;

55) pedijatrijska dermatovenerologija, ako imaju specijalizaciju iz dermatovenerologije;

56) pedijatrijska anesteziologija, ako imaju specijalizaciju iz anesteziologije, reanimatologije i intenzivne terapije;

57) laparoskopska hirurgija, ako imaju specijalizaciju iz opšte hirurgije, abdominalne hirurgije, dečje hirurgije, urologije i ginekologije i akušerstva;

58) kardiovaskularna i torakalna anestezija, ako imaju specijalizaciju iz anesteziologije, reanimatologije i intenzivne terapije;

59) ginekološka onkologija, ako imaju specijalizaciju iz ginekologije i akušerstva;

60) intenzivna medicina – ako imaju specijalizaciju iz anesteziologije, reanimatologije i intenzivne terapije, interne medicine, infektologije, pedijatrije, neurologije, urgentne medicine, opšte hirurgije, abdominalne hirurgije, neurohirurgije, vaskularne hirurgije, kardiohirurgije, dečje hirurgije i grudne hirurgije.

Uže specijalizacije iz stava 1. ovog člana traju 12 meseci.

Član 8.

Magistri farmacije - specijalisti medicinske biohemije mogu se u zavisnosti od specijalnosti, specijalizovati iz sledećih užih specijalističkih grana i oblasti zdravstvene zaštite, i to:

1) klinička imunohemija - magistri farmacije - specijalisti medicinske biohemije;

2) klinička enzimologija - magistri farmacije - specijalisti medicinske biohemije;

3) laboratorijska endokrinologija - magistri farmacije - specijalisti medicinske biohemije.

Uže specijalizacije iz stava 1. ovog člana traju 12 meseci.

III. PROGRAMI OBAVLJANJA SPECIJALIZACIJA I UŽIH SPECIJALIZACIJA

Član 9.

Specijalizacije, odnosno uže specijalizacije obavljaju se po programima kojima je utvrđen obim, sadržaj i plan sprovođenja teorijske i praktične nastave i praktičnog stručnog rada, kao i znanja i veštine koje se stiču.

Specijalizacije doktora medicine i doktora dentalne medicine obavljaju se u punoj satnici i punom obimu prema programu propisanom ovim pravilnikom u zdravstvenoj ustanovi koja ispunjava uslove propisane ovim pravilnikom i najmanje u vremenskom trajanju iz Priloga V. tač. 5.1.3., 5.1.4. i 5.3.3. direktive prenesene Zakonom o regulisanim profesijama i priznavanju profesionalnih kvalifikacija.

Programi obavljanja specijalizacija i užih specijalizacija odštampani su uz ovaj pravilnik i čine njegov sastavni deo.

Napomena Redakcije: boldovani stav 2. ovog člana primenjuje se od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji.

IV. NAČIN OBAVLJANJA SPECIJALISTIČKOG STAŽA I POLAGANJE SPECIJALISTIČKOG ISPITA, SASTAV I RAD ISPITNIH KOMISIJA, OBRAZAC INDEKSA I DIPLOME

Član 10.

Zdravstveni radnici i zdravstveni saradnici, po dobijanju rešenja ministra zdravlja o davanju saglasnosti na odobrenu specijalizaciju, odnosno užu specijalizaciju, započinju obavljanje specijalističkog staža danom upisa na odgovarajući fakultet zdravstvene struke (u daljem tekstu: fakultet).

Specijalistički staž obavlja se pod nadzorom mentora koga specijalizantu određuje fakultet pismenom odlukom.

Fakultet može specijalizantu promeniti mentora i odrediti drugog mentora.

Mentor je specijalista iste specijalističke grane za koju se specijalizant usavršava s najmanje pet godina specijalističkog staža. Mentor je u radnom odnosu na fakultetu. Izuzetno, u slučaju kada se uvodi nova specijalizacija, mentor može biti doktor medicine specijalista srodne grane specijalizacije za koju se sprovodi program specijalističkog usavršavanja s najmanje pet godina specijalističkog staža.

Za novouvedene specijalizacije mentor može biti specijalista te novouvedene specijalizacije i bez pet godina specijalističkog staža.

Mentor može istovremeno voditi najviše pet specijalizanata.

Mentor izrađuje raspored usavršavanja, uči specijalizanta teorijskom i praktičnom znanju i veštinama iz programa specijalizacije, prati i ocenjuje napredak specijalizanta, redovno proverava znanja specijalizanta putem provere znanja i veština, kolokvijuma, seminarske radnje i procenjuje uspešnost obavljenog usavršavanja.

Član 11.

Specijalistički staž iz specijalizacije, odnosno uže specijalizacije obavlja se na odgovarajućem fakultetu, zdravstvenoj ustanovi, odnosno Agenciji za lekove i medicinska sredstva Srbije, koji ispunjavaju uslove utvrđene ovim pravilnikom.

Specijalizant ima obavezu da po predlogu mentora najmanje polovinu specijalističkog staža provedu na klinikama nekog univerzitetskog centra. Specijalizant može po predlogu mentora, deo specijalističkog staža u trajanju do tri meseca, da obavi u nekoj drugoj zdravstvenoj ustanovi koja obavlja zdravstvenu delatnost na tercijarnom nivou zdravstvene zaštite.

Specijalizacija se obavlja u punoj satnici i punom obimu u ustanovi koja ispunjava uslove iz ovog pravilnika. Teorijski deo programa obavlja se u punoj satnici i punom obimu na fakultetu. Specijalističko osposobljavanje podrazumeva da specijalizant obavlja sve aktivnosti predviđene programom u zdravstvenoj ustanovi koja ispunjava uslove iz ovog pravilnika i uključuje dežurstvo specijalizanta u zdravstvenoj ustanovi, pod nadzorom specijaliste sa pet godina radnog iskustva posle položenog specijalističkog ispita, koji je predmet specijalizacije.

Specijalizacija obuhvata sadržaj propisan programom i sticanje osposobljavanja: teorijsko znanje, praktične i kliničke veštine propisane programom specijalizacije.

Za ishod specijalizacije odgovorni su mentor i specijalizant.

Član 12.

O obavljanju specijalističkog staža vodi se specijalistička knjižica - indeks na Obrascu 1 koji je odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni deo.

Specijalizant i mentor redovno vode specijalističku knjižicu – indeks u kojem zapisuju obavljene obaveze iz programa specijalizacije i napredak specijalizanta.

Član 13.

Specijalizacija se završava polaganjem specijalističkog ispita, a uža specijalizacija se završava odbranom rada uže specijalizacije nakon obavljenog celokupnog programa specijalizacije, odnosno uže specijalizacije.

Član 14.

Specijalistički ispit sastoji se iz tri dela, i to:

- 1) testa;
- 2) praktičnog dela;
- 3) usmenog ispita.

Konačna ocena za specijalistički ispit formira se na osnovu sva tri dela ispita.

Član 15.

Sadržaj specijalističkog ispita je sledeći:

- 1) Test sadrži najmanje 15, a najviše 20 pitanja iz oblasti zdravstvene zaštite u okviru te specijalizacije.

U testu moraju biti zastupljene sve grane medicine, odnosno oblasti zdravstvene zaštite u okviru te specijalizacije iz programa specijalizacije (banka test pitanja).

Specijalizant mora tačno odgovoriti na najmanje 60% pitanja u testu da bi bio ocenjen pozitivno.

Položen test je uslov nastavka specijalističkog ispita.

- 2) Praktični deo ispita specijalizant polaže, zavisno od grane specijalizacije, najkasnije na dan polaganja usmenog ispita.

- 3) Usmeni ispit polaže se pred ispitnom komisijom.

Član 16.

Specijalistički ispit iz specijalizacije, odnosno uže specijalizacije polaže se pred ispitnom komisijom, koja se obrazuje na fakultetima zdravstvene struke.

Ispitna komisija se sastoji od predsednika, najmanje dva člana i odgovarajućeg broja zamenika.

Predsednik i članovi komisije moraju biti nastavnici fakulteta.

Izuzetno za specijalizacije i to: internističke onkologije, transfuzijske medicine i medicinske psihologije, za koje nema dovoljno nastavnika fakulteta, u komisije mogu da budu uključena lica izabrana u naučno zvanje iz oblasti odgovarajuće specijalizacije.

Ispitne komisije obrazuju se za svaku vrstu specijalizacije, odnosno uže specijalizacije na matičnom fakultetu.

Ispit se može održati samo pred ispitnom komisijom u punom sastavu.

Mentor ne može biti predsednik, odnosno član ispitne komisije specijalizantu kojem je mentor.

Član 17.

Specijalizant stiče uslove za polaganje specijalističkog ispita nakon obavljenog celokupnog propisanog teorijskog i praktičnog programa specijalizacije i nakon položenih kolokvijuma propisanih specijalizacijom.

Specijalizant, posle sticanja uslova za polaganje ispita pristupa polaganju ispita u roku od šest meseci.

Član 18.

Zdravstvenom radniku i zdravstvenom saradniku kome je tokom specijalističkog staža, u skladu sa propisom kojim se uređuje oblast rada, utvrđeno mirovanje radnog odnosa, u rok za sticanje uslova za pristupanje polaganju ispita ne računa se period mirovanja radnog odnosa.

Zdravstvenom radniku i zdravstvenom saradniku koji odsustvuje sa rada iz opravdanih razloga utvrđenih zakonom (bolovanje duže od šest meseci, trudnoća, komplikacije u vezi sa održavanjem trudnoće, porodijsko odsustvo i odsustvo radi nege deteta), rok za sticanje uslova za pristupanje polaganju ispita računa se od isteka perioda za koji su trajali navedeni razlozi.

Član 19.

Po završenom specijalističkom ispitu ispitna komisija ocenjuje zdravstvenog radnika, odnosno zdravstvenog saradnika ocenom "odličan", "vrlo dobar", "dobar" ili "nije položio".

Član 20.

Zdravstveni radnik, odnosno zdravstveni saradnik koji ne položi ispit, može da polaže taj ispit u rokovima koji ne mogu biti kraći od šest meseci od dana polaganja ispita.

Član 21.

Zdravstvenom radniku, odnosno zdravstvenom saradniku koji je položio specijalistički ispit izdaje se diploma o stečenom stručnom nazivu specijaliste na Obrascu 2, koji je odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni deo.

Zdravstvenom radniku, koji je odbranio rad iz uže specijalizacije izdaje se diploma o stečenom stručnom nazivu specijaliste uže specijalizacije na Obrascu 3, koji je odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni deo.

V. USLOVI KOJE MORAJU ISPUNJAVATI ZDRAVSTVENE USTANOVE I PRIVATNA PRAKSA, ODNOSNO AGENCIJA ZA LEKOVE I MEDICINSKA SREDSTVA SRBIJE ZA OBAVLJANJE SPECIJALISTIČKOG, ODNOSNO STAŽA IZ UŽE SPECIJALIZACIJE

Član 22.

Specijalistički staž iz specijalizacije obavlja se u zdravstvenoj ustanovi i privatnoj praksi, odnosno, Agenciji za lekove i medicinska sredstva Srbije (u daljem tekstu zdravstvena ustanova) koja pored propisanih uslova za obavljanje zdravstvene delatnosti ispunjava i sledeće uslove:

1) da ima zaposlenih na neodređeno vreme najmanje dvoje specijalista odgovarajuće specijalnosti sa pet godina radnog iskustva u odgovarajućoj specijalnosti posle položenog specijalističkog ispita;

2) da ima organizacionu jedinicu odgovarajuće specijalnosti i u redovnom radu obavlja većinu procedura koje su predviđene propisanim programom specijalizacije;

3) da ima na lečenju broj pacijenata koji je dovoljan za potreban broj praktičnih procedura koji je propisan programom specijalizacije, kao i da se obavlja dovoljan broj praktičnih procedura potrebnih za usavršavanje specijalizanata;

4) da ima na raspolaganju stručnjake drugih struka i drugih specijalnosti, kako bi se omogućilo da specijalizant stekne kompetenciju timskog rada u nezi pacijenta;

5) da ima i da sprovodi plan usavršavanja specijalizanata i da transparentno sprovodi specijalističko usavršavanje;

6) da sprovodi stručne aktivnosti;

7) da ima stručnu biblioteku i da je pretplaćena na dobijanje naučnih i stručnih publikacija, odnosno časopisa i dostupnost stručnih radova u elektronskoj formi;

8) da ima medicinsko-tehničke uređaje za sprovođenje lečenja pacijenata predviđenih programom specijalizacije;

9) da ima organizovane aktivnosti na području praćenja kvaliteta zdravstvene zaštite;

10) da na jednog specijalistu iz tačke 1) ovog stava nema više od dva zdravstvena radnika, odnosno dva zdravstvena saradnika koji se već nalaze na specijalizaciji.

Specijalistički staž iz uže specijalizacije može se obavljati na klinici i drugoj zdravstvenoj ustanovi, odnosno organizacionoj jedinici zdravstvene ustanove koja ispunjava uslove propisane za kliniku.

Izuzetno od stava 1. tač. 1) i 2) ovog člana iz oblasti novih grana specijalizacije, specijalistički staž se može obavljati u zdravstvenoj ustanovi koja ima najmanje dvoje specijalista srodne specijalnosti zaposlene na neodređeno vreme.

Član 22a

Zdravstvena ustanova koja ispunjava uslove propisane ovim pravilnikom dostavlja fakultetu elaborat i dokaze o ispunjavanju uslova utvrđenih ovim pravilnikom za obavljanje specijalizacije.

Fakultet sa zdravstvenom ustanovom sklapa sporazum za sprovođenje određenog dela specijalizacije ako zdravstvena ustanova ispunjava uslove za obavljanje zdravstvene delatnosti i uslove propisane ovim pravilnikom i programom specijalizacije.

Zdravstvena ustanova objavljuje na svojim internet stranicama podatke koji deo specijalizacije može da obavi u saradnji s fakultetom.

O svakoj promeni uslova zdravstvena ustanova obaveštava fakultet.

Ako zdravstvena ustanova ne ispunjava uslove za sprovođenje specijalističkog staža, fakultet će raskinuti sporazum iz stava 2. ovoga člana, a specijalizant će specijalističko usavršavanje nastaviti u drugoj zdravstvenoj ustanovi koja ispunjava uslove za obavljanje specijalističkog usavršavanja iz određene grane specijalizacije.

VI. PRIZNAVANJE STRANE ISPRAVE O SPECIJALIZACIJI I UŽOJ SPECIJALIZACIJI

Član 23.

Zdravstveni radnik koji je završio specijalizaciju, odnosno užu specijalizaciju u inostranstvu, odnosno zdravstveni saradnik koji je završio specijalizaciju u inostranstvu, može obavljati zdravstvenu delatnost, odnosno određene poslove zdravstvene zaštite, ako odgovarajuća visokoškolska ustanova zdravstvene struke izvrši priznavanje strane isprave o specijalizaciji, odnosno užoj specijalizaciji.

Postupak priznavanja strane isprave o specijalizaciji, odnosno užoj specijalizaciji vrši se podnošenjem zahteva zdravstvenog radnika, odnosno zdravstvenog saradnika iz stava 1. ovog člana, za priznavanje strane isprave o specijalizaciji, odnosno užoj specijalizaciji odgovarajućoj visokoškolskoj ustanovi zdravstvene struke, u skladu sa zakonom.

Visokoškolska ustanova zdravstvene struke na osnovu izvršene procene, rešenjem odlučuje o priznavanju, odnosno nepriznavanju strane isprave o specijalizaciji, odnosno užoj specijalizaciji.

Član 23a

Fakultet je nadležan za priznavanje strane profesionalne kvalifikacije specijaliste i sprovodi postupak predviđen Zakonom o regulisanim profesijama i priznavanju profesionalnih kvalifikacija i zakona kojim se uređuje opšti upravni postupak.

Fakultet priznaje automatski profesionalnu kvalifikaciju doktora medicine specijaliste upisanu u tač. 5.1.3, 5.1.4. i doktora dentalne medicine specijaliste upisanu u tačku 5.3.3. iz Priloga V. Direktive državljaninu države potpisnice EEP-a i državljaninu Republike Srbije, ako je priložen dokument iz te tačke.

U slučajevima opravdane sumnje, fakultet može tražiti od nadležnih tela države potpisnice EEP-a potvrdu da profesionalna kvalifikacija ispunjava minimalne uslove osposobljavanja iz čl. 33, 34. odnosno člana 38. Zakona o regulisanim profesijama i priznavanju profesionalnih kvalifikacija.

Fakultet priznaje automatski profesionalnu kvalifikaciju doktora medicine specijaliste i doktora dentalne medicine specijaliste, na osnovu stečenih prava, ako je podnosilac zahteva državljanin države potpisnice EEP-a ili državljanin Republike Srbije, ako je specijalističko osposobljavanje započelo pre referentnog datuma i ako priloži potvrdu nadležnog tela države potpisnice EEP-a o profesionalnom iskustvu (stečena prava) da je stvarno i zakonito obavljao specijalističku delatnost o kojoj je reč najmanje tri godine uzastopno, u okviru pet godina pre njenog izdavanja, odnosno potvrdu o ispunjavanju uslova iz čl. 33, 34, i 38. Zakona o regulisanim profesijama i priznavanju profesionalnih kvalifikacija.

Uslov specijalističkog usavršavanja zahteva posedovanje javne isprave o završenim univerzitetskim studijama u skladu sa Zakonom o regulisanim profesijama i priznavanju profesionalnih kvalifikacija.

Fakultet može zatražiti dokumente iz Priloga VII. direktive.

Doktoru medicine koji je položio specijalistički ispit pred Evropskim savezom medicinskih specijalista (UEMS) i stekao diplomu dodeljenu od Evropskog saveza medicinskih specijalista fakultet može priznati naziv specijaliste određene grane.

Ako je doktor medicine položio specijalistički ispit iz stava 7. ovog člana, fakultet će prilikom priznavanja profesionalne kvalifikacije utvrditi da li je podnosilac zahteva obavio propisani program specijalizacije prema uslovima iz ovog pravilnika.

Napomena Redakcije: ovaj član primenjuje se od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji, kada prestaje da važi član 23.

Član 23b

Fakultet priznaje u opštem sistemu priznavanja profesionalnu kvalifikaciju specijaliste stečenu u državi potpisnici EEP-a kada podnosilac zahteva ne ispunjava uslove za priznavanje profesionalnog iskustva ni automatsko priznavanje.

Uslov specijalističkog usavršavanja zahteva posedovanje javne isprave o završenim univerzitetskim studijama u skladu sa Zakonom o regulisanim profesijama i priznavanju profesionalnih kvalifikacija.

Specijalizacija obavljena u državi potpisnici EEP-a priznaje se ako nivo, uslovi, program i vremensko trajanje specijalizacije obavljene u državi potpisnici EEP-a te stečena znanja i veštine bitno ne odstupaju od nivoa, uslova,

programa, vremenskog trajanja, znanja i veština propisanih ovim pravilnikom.

Fakultet primenjuje načelo proporcionalnosti i utvrđuje da li su kompetencije koje je podnosilac zahteva stekao u državi potpisnici EEP-a ili trećoj državi tokom svog profesionalnog iskustva ili u okviru celoživotnog obrazovanja, takve prirode da u potpunosti ili delimično obuhvataju bitno različit sadržaj.

Ako fakultet utvrdi bitno različite sadržaje postupka prema Zakonu o regulisanim profesijama i priznavanju profesionalnih kvalifikacija primenjujući zakon kojim se uređuje opšti postupak.

Napomena Redakcije: ovaj član primenjuje se od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji, kada prestaje da važi član 23.

Član 23v

Fakultet priznaje u opštem sistemu priznavanja profesionalnu kvalifikaciju specijaliste stečenu u trećoj državi.

Uslov specijalističkog usavršavanja zahteva posedovanje javne isprave o završenim univerzitetskim studijama u skladu sa Zakonom o regulisanim profesijama i priznavanju profesionalnih kvalifikacija.

Ekspert specijalista fakulteta dužan je da uporedi program specijalizacije prema kojem je podnosilac zahteva započeo i završio specijalizaciju sa važećim programom specijalizacije iz ovog pravilnika i da izradi mišljenje.

Specijalizacija obavljena u trećoj državi priznaje se ako nivo, uslovi, program i vremensko trajanje specijalizacije obavljene u trećoj državi i stečena znanja i veštine bitno ne odstupaju od nivoa, uslova, programa, vremenskog trajanja i znanja i veština propisanih ovim pravilnikom.

Fakultet primenjuje načelo proporcionalnosti i utvrđuje da li su kompetencije koje je podnosilac zahteva stekao u državi potpisnici EEP-a ili trećoj državi tokom svog profesionalnog iskustva ili u okviru celoživotnog obrazovanja, takve prirode da u potpunosti ili delimično obuhvataju bitno različit sadržaj.

Ako fakultet utvrdi bitno različite sadržaje postupke prema Zakonu o regulisanim profesijama i priznavanju profesionalnih kvalifikacija primenjujući zakon kojim se uređuje opšti upravni postupak.

Napomena Redakcije: ovaj član primenjuje se od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji, kada prestaje da važi član 23.

VIa NAČIN UTVRĐIVANJA I POVRAĆAJA TROŠKOVA SPECIJALIZACIJE, ODNOSNO UŽE SPECIJALIZACIJE

Član 23g

Zdravstvena ustanova, odnosno privatna praksa dužna je da zaključi ugovor sa zdravstvenim radnikom, odnosno zdravstvenim saradnikom, kojim se uređuju međusobna prava, obaveze i odgovornosti u vezi sa specijalizacijom, odnosno užom specijalizacijom.

Zdravstveni radnik, odnosno zdravstveni saradnik dužan je da u zdravstvenoj ustanovi u javnoj svojini provede u radnom odnosu, po završenoj specijalizaciji, odnosno užoj specijalizaciji, dvostruko duži period od perioda trajanja specijalizacije, odnosno uže specijalizacije, za vreme koje je finansirao poslodavac.

Izuzetno od stava 2. ovog člana, zdravstveni radnik, odnosno zdravstveni saradnik može raskinuti ugovor iz stava 1. ovog člana, odnosno ugovor o radu sa zdravstvenom ustanovom u javnoj svojini i u kraćem periodu od perioda iz stava 2. ovog člana, uz obavezu da nadoknadi troškove specijalizacije, odnosno uže specijalizacije, koji ne obuhvataju iznos zarade i naknade zarade zdravstvenog radnika, odnosno zdravstvenog saradnika za vreme trajanja specijalizacije, odnosno uže specijalizacije.

Naknade troškova specijalizacije, odnosno uže specijalizacije, koje je zdravstveni radnik, odnosno zdravstveni saradnik u obavezi da nadoknadi zdravstvenoj ustanovi, obračunavaju se srazmerno vremenu koje je zdravstveni radnik, odnosno zdravstveni saradnik proveo u zdravstvenoj ustanovi u javnoj svojini po završenoj specijalizaciji, odnosno užoj specijalizaciji, uzimajući u obzir obavezu iz stava 2. ovog člana.

VII. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 24.

Zdravstveni radnici i zdravstveni saradnici koji su započeli obavljanje specijalističkog staža do dana stupanja na snagu ovog pravilnika, obaviće specijalistički staž na sledeći način:

- ukoliko specijalizacija traje duže od četiri godine, specijalistički staž će se obaviti po odredbama ovog pravilnika;
- zdravstveni radnici koji su započeli obavljanje uže specijalizacije do dana stupanja na snagu ovog pravilnika obaviće staž u celosti po odredbama propisa po kojima su započeli specijalistički staž.

Član 25.

Zdravstveni radnici koji su stekli zvanje specijaliste po ranije važećim propisima, mogu se uže specijalizovati po propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovog pravilnika - do 1. januara 2018. godine.

Izuzetno od stava 1. ovog člana zdravstveni radnici koji su stekli zvanje specijaliste po ranije važećim propisima, kao i

zdravstveni radnici koji su upisali specijalizacije u školskoj 2010/2011. godini, uže specijalizacije iz oblasti vaskularne hirurgije, kardiohirurgije, hirurgije digestivnog sistema i urgentne hirurgije obavljaju po ranije važećim propisima.

Član 25a

Odredbe ovog pravilnika o magistrima farmacije odnose se i na diplomirane farmaceute.

Odredbe ovog pravilnika o magistrima farmacije – medicinskim biohemičarima odnose se i na diplomirane farmaceute – medicinske biohemičare.

Odredbe ovog pravilnika o doktorima dentalne medicine odnose se i na doktore stomatologije.

Programi, koji čine sastavni deo ovog pravilnika, o diplomiranim farmaceutima odnose se i na magistre farmacije.

Programi, koji čine sastavni deo ovog pravilnika, o diplomiranim farmaceutima – medicinskim biohemičarima odnose se i na magistre farmacije – medicinske biohemičare.

Programi, koji čine sastavni deo ovog pravilnika, o doktorima stomatologije odnose se i na doktore dentalne medicine.

Član 26.

Stupanjem na snagu ovog pravilnika prestaje da važi Pravilnik o specijalizacijama i užim specijalizacijama zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika ("Službeni glasnik RS", broj 63/10).

Član 27.

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

NAPOMENA REDAKCIJE: Program u PDF formatu možete preuzeti putem interneta klikom na sledeći link:

Program